

Sygn. akt SD 22/13

ORZECZENIE

**SĄD DYSCYPLINARNY
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Mazowiecki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy Jacek Matarewicz
Sędzia - doradca podatkowy Jacek Pawlik
Sędzia - doradca podatkowy Andrzej Nikończyk

Protokolant - Wioletta Stykowska

Przy udziale zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Jacek Sklepowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 stycznia 2018 roku sprawy
z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych
o ukaranie numer wpisu obwinionego o czyn:

- polegający na używaniu przez doradcę podatkowego wyrażeń i zwrotów naruszających powagę organu administracji publicznej oraz nieuprzejmego zachowania wobec pracowników Urzędu w trakcie kontroli podatnika w październiku 2011 r., którego pełnomocnikiem był doradca podatkowy
- co stanowi naruszenie przepisów art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 64 ustawy o doradztwie podatkowym, w związku z przepisem art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1, art. 3 oraz art. 14 ust. 1 i 2 zasad etyki doradców podatkowych.

orzeka

uznać obwinionego za winnego zarzucanego mu czynu tj. naruszenia przepisów art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 64 ustawy o doradztwie podatkowym, w związku z przepisem art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1, art. 3 oraz art. 14 ust. 1 i 2 zasad etyki doradców podatkowych i wymierza mu na podstawie art. 64 ust. 2 pkt. 3 karę dyscyplinarną zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 1 roku.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

UZASADNIENIE

Doradca podatkowy został Obwiniony o to, że używał wyrażen i zwrotów naruszających powagę organu administracji publicznej oraz nieuprzejmego zachowania wobec pracowników Urzędu w trakcie kontroli podatnika w październiku 2011 r., którego pełnomocnikiem był doradca podatkowy, co stanowi naruszenie przepisu art. 36 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 64 ustawy o doradztwie podatkowym, w związku z przepisem art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1, art. 3 oraz art. 14 ust. 1 i 2 zasad etyki doradców podatkowych.

Podczas rozprawy świadek zeznała, że „Obwiniony utrudniał nam przeprowadzenia kontroli (...). Obwiniony nie odpowiedział na wezwanie do złożenia dokumentów. Ponadto obraźliwie wyrażał się o wszystkich pracownikach Urzędu, były to sformułowania typu nieuki reszty dokładnie nie pamiętam. Nie było to typowe zachowanie profesjonalnego pełnomocnika z którym mieliśmy doczynienia w Urzędzie.”

Na pytanie Sądu czy Obwiniony podnosił głos, krzyczał na kontrolujące go osoby, świadek zeznała, że tak.

Świadek zeznała również, że Obwiniony zwracał się do świadka poprzez sformułowanie typu „najgorsi w Europie”, „nieznający przepisów podatkowych”.

Świadek potwierdziła także, że słyszała skargi innych urzędników na zachowanie Obwinionego.

Podczas rozprawy drugi ze świadków Pani zeznała, że „Obwiniony jest osobą niekulturalną, używał sformułowań „najgorsi w Europie”, „nie znamy prawa”, „nie znamy zasad języka polskiego”. Poproszony o kserokopie dokumentów podatnika którego reprezentował odpowiedział nam, że „nie szanujemy środowiska naturalnego”. Obwiniony podnosił głos na osoby kontrolujące.” Świadek wskazała również na sytuację, w której Obwiniony w sposób nietypowy i nienaturalny wyprosił kontrolujące ze swojej kancelarii tylko z tego powodu, że przyszli 5 min przed czasem. W ocenie świadka takie zachowanie było „złośliwe, nie kulturalne, intencjonalne”. Świadek zeznał, że „pocztą pantoflową wie, że ten Pan (Obwiniony) jest znany z takiego zachowania wśród pracowników aparatu skarbowego”.

W aktach sprawy znajduje się m.in.:

- prawomocne orzeczenie Wyższego Sadu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych z r. sygn. akt utrzymane w mocy wyrokiem Sadu Apelacyjnego w Białymstoku III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z sygn. akt, na podstawie którego Obwiniony został skazany karą dyscyplinarną upomnienia za czyny polegające na:
  1. kierowaniu do wystąpień swoją formułą wykraczających poza ramy postępowania administracyjnego oraz zachowań wyznaczonych zasadami etyki zawodowej,
  2. kierowaniu korespondencji do zawierającej personalne impertynencje wobec osób prowadzących postępowanie,
  3. agresywnym sposobie zachowania podczas wizyt w,
  4. kierowaniu do Dyrektora Izby Skarbowej w wypowiedzi godzących w powagę urzędów, a także godność zawodu doradcy podatkowego i dobre obyczaje, nie zachowując szacunku dla organów państwa,
  5. kierowaniu do Burmistrza Miasta pism i wypowiedzi obraźliwych, uwłaczających godności ludzkiej, sprowadzaniu rozmowy przez doradcę podatkowego do steku wyzwisk, krzyku i zastraszania mediami,
  6. groźeniu udostępnieniem nagrania z przesłuchania podatnika w trakcie prowadzonego postępowania przez Urząd Kontroli Skarbowej, a także udostępnieniu wyników całego postępowania kontrolnego mediom,

Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej i Rzecznikowi Praw Obywatelskich,

7. nie wywiązywaniu się z obowiązków o charakterze prawnym i etycznym wobec klienta oraz organów skarbowych, przed którym doradca podatkowy występował jako pełnomocnik klienta.

- Notatki służbowe z 30 października 2012 Pani, z której wynika, że Obwiniony w sposób „nie dyplomatyczny” komentował działalność organów KIDP stwierdzając m.in., że niniejsze postępowanie to farsa i skandal.
- Notatka służbowa z 30 października 2012 Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Jacka Sklepowicza, z której wynika, że Obwiniony uważa, iż korporacja doradców podatkowych „nie kryje” swoich członków. W notatce wskazano również, że Obwiniony w trakcie przesłuchania rzucił niespodziewanie ciężką książką - komentarzem do kodeksu postępowania karnego w kierunku protokolantki.
- Pismo Obwinionego z 20 sierpnia 2013, w którym Obwiniony wskazuje, że nie jest w stanie ustosunkować się do zarzutów „aroganckiego” Rzecznika Dyscyplinarnego. Obwiniony podnosi w ww. piśmie, że „skoro RD podejmuje się pełnienia określonej funkcji- winien znać i respektować przepisy prawa”.
- Protokół przesłuchania w charakterze świadka, który m.in. na pytanie czy kiedykolwiek adresował do przedstawicieli Urzędów Skarbowych w tym, Urzędzie Skarbowego sformułowania takie jak: „nie znają elementarnych zasad języka polskiego”, „nie mają doświadczenia”, „nadużywają władczych uprawnień organów”, odpowiedział, że nie potrafi się do tego odnieść. W dalszej części zeznania kwestionował kompetencje organów KIDP powołanych do ścigania i karania za delikty dyscyplinarne doradców podatkowych.
- Pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego z 25 lipca 2012 r. zawierające załączniki w postaci skopiowanych i zanonimizowanych fragmentów pism sporządzonych przez Obwinionego w sprawie zarzucanych mu czynów.
- Nieprawomocne orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIDP z 29 listopada 2016 sygn. akt, z którego wynika, że Sąd uznał za udowodnione fakty obciążające Obwinionego świadczące o tym, że używa on niewłaściwych i obraźliwych wyrażen pod adresem pracowników Urzędu Skarbowego. Powyższe wynika z kopii pisma Obwinionego przesłanego przez ww. Urząd do tutejszego Sądu.

Mając na uwadze powyższe dowody Sąd Dyscyplinarny doszedł do wniosku, że wina Obwinionego nie budzi żadnych wątpliwości a jego dotychczasowa postawa powinna spotkać się ze zdecydowanym potępieniem władz samorządowych. Nie ma normatywnego przyzwolenia na zachowania godzące w dobre imię wszystkich przedstawicieli korporacji. Za takie należy uznać postawę, w której doradca podatkowy kwestionuje:

- ✓ Moc obowiązującą Zasad Etyki Doradców Podatkowych (vide orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIDP z 18 czerwca 2012 r. sygn. akt utrzymane w mocy wyrokiem Sadu Apelacyjnego w Białymstoku III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z sygn. akt III)
- ✓ Kompetencje organów samorządowych to jest: Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego oraz Sądu Dyscyplinarnego (vide notatki służbowe z 30 października 2012 Pani, notatka służbowa z 30 października 2012 Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Jacka Sklepowicza, protokół przesłuchania w charakterze świadka z 30 października 2012)
- ✓ Kompetencje, znajomość przepisów i zasad języka polskiego przedstawicieli aparatu skarbowego odnosząc się również do nich w sposób niekulturalny i nielicujący z godnością wykonywanego zawodu (vide zeznania świadków

złożone podczas rozprawy w dniu 10 stycznia 2018 r. oraz pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego z 25 lipca 2012 r. wraz z załącznikami).

Wyżej powołane sytuacje wskazują na popełnienie przez doradcę podatkowego, Pana czynów rodzących odpowiedzialność dyscyplinarną na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym, zgodnie z którym doradca podatkowy zobowiązany jest postępować zgodnie z przepisami prawa, ze złożonym ślubowaniem i z zasadami etyki zawodowej.

Powyższe postępowanie doradcy podatkowego pozostaje sprzeczne z zasadami etyki zawodowej (art. 3 Zasad Etyki Doradców Podatkowych), zgodnie z którymi doradca podatkowy powinien kierować się dobrem swoich klientów, poszanowaniem obowiązków wynikających z uczciwości, godności i dobrych obyczajów. Zasady etyki doradców podatkowych wynikają z ogólnych norm moralnych i uregulowań prawnych (art. 1 ust. 1 zasad etyki), a obowiązkiem doradcy podatkowego jest ich przestrzeganie (art. 2 ust. 1 zasad etyki).

Ponadto zgodnie z art. 14 zasad etyki doradca podatkowy obowiązany jest przestrzegać zasad obowiązujących przed sądem, urzędem lub instytucją, przed którą występuje. Doradca podatkowy powinien dbać, aby jego zachowanie nie naruszyło powagi sądu, urzędu bądź instytucji, przed którymi występuje.

Sąd zwraca uwagę, że kwintesencją zachowań Obwinionego jest fragment uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z sygn. akt III APo, w którym Sąd zwracając uwagę na nieakceptowalne w profesjonalnym środowisku prawniczym zachowanie Obwinionego podkreślił „postępowanie obwinionego było niegodne zawodu doradcy podatkowego sprzeniewierzające się złożonemu ślubowaniu oraz naruszające etykę zawodową”.

Tutejszy Sąd wziął pod uwagę przepisy dotyczące przedawnienia deliktów dyscyplinarnych, tj. art. 76 ustawy o doradztwie podatkowym przyjmując, że do ujawnienia zarzucanego Obwinionemu czynu doszło w momencie przekazania przez Naczelnika Urzędu Skarbowego pism konkretyzujących zachowanie Obwinionego. Pismo wpłynęło do Mazowieckiego Oddziału KIDP dopiero w dniu 1 sierpnia 2012 r. Wniosek o ukaranie sporządzony przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego jest datowany na 15 maja 2013 i został przekazany wraz z aktami do Sądu Dyscyplinarnego w dniu 22 lipca 2013. Posiłkowo można tutaj wskazać na fragment stanowiska przedstawicieli doktryny w zakresie interpretowania pojęcia „ujawnienia czynu” dla potrzeb regulacji prawno-karnych: "Kodeks dopuszcza sytuację, w której nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego może nastąpić po przeprowadzeniu w niezbędnym zakresie czynności wyjaśniających podjętych niezwłocznie po ujawnieniu wykroczenia, np. niezwłocznie po odtworzeniu i przejrzeniu zdjęć zarejestrowanych przez urządzenie samoczynnie rejestrujące oraz ustaleniu tożsamości osoby sprawcy wykroczenia (J. Lewiński, Mandat ..., s. 25-26). Jak wskazuje się w piśmiennictwie, za datę ujawnienia wykroczenia, od którego rozpoczyna się bieg okresu czynności wyjaśniających - w przypadku rejestracji czynu za pomocą stacjonarnych urządzeń rejestrujących - należy przyjąć datę ujawnienia dokonanego zarejestrowania przez uprawnionego funkcjonariusza po opróżnieniu tego urządzenia (T. Grzegorzczak, Czynności wyjaśniające poprzedzające mandat karny w sprawach o wykroczenia, PnD 2004/8, s. 5-11; W. Kotowski, Kontrowersje wokół fotoradarów, PnD 2007/1, s. 12)". (Dąbkiewicz Krzysztof, Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Komentarz, wyd. II Opublikowano: WKP 2017, LEX).

W ocenie Sądu orzekającego w niniejszym składzie kara jest adekwatna do stopnia zawinienia i okoliczności w przedmiotowej sprawie. Sąd wziął pod uwagę, że Obwiniony był już w przeszłości karany dyscyplinarnie za podobne zachowania w tym prawomocnie. Postawa Obwinionego nie daje podstaw do postawienia jakiegokolwiek pozytywnej prognozy na przyszłość.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie

- 1. Zgodnie z art. 73 ustawy o doradztwie podatkowym od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem*
- 2. W przypadku wszczęcia postępowania wyjaśniającego na żądanie Krajowej Rady Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości, odwołanie przysługuje Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości*